

Bemærkninger til lovforslaget.

Indledning og indhold

Den 22. marts 1999 blev Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelse af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88) vedtaget. Forordningen er udstedt i medfør af EF-traktatens artikel 94 (nu artikel 89), hvorefter Rådet med kvalificeret flertal og efter høring af Europa-Parlamentet kan udstede forordninger om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 (statsstøttebestemmelserne).

Forordningen - populært benævnt »procedureforordningen« - fastlægger procedurene for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 om statsstøtte. Den regulerer således de fremgangsmåder, der skal følges ved anmeldelse af ny statsstøtte, ændringer i eksisterende støtte og ved behandling af sager om ulovlig støtte samt om misbrug af støtte, herunder tilbagebetaling af støtte. Desuden indeholder forordningen regler om kontrol med statsstøtte, som kræver fastsættelse af nationale foranstaltninger.

Formålet med procedureforordningen er at øge retssikkerheden for både medlemslandene og virksomhederne samtidig med, at forordningen skal medvirke til at gøre Kommissionens statsstøttepolitik mere effektiv.

Forordningen er i et vist omfang en kodificering af Kommissionens og EF-Domstolens hidtidige praksis. Forordningen indeholder dog også præciseringer og stramninger på de områder, hvor der er konstateret behov herfor. Forordningen indeholder således blandt andet bestemmelser om

- at Kommissionen kan gennemføre kontrolbesøg på stedet hos virksomheder, der har modtaget støtte,
- at krav om tilbagebetaling af støtte skal ske omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i national ret, og
- at krav om tilbagebetaling af ulovlig støtte forældes efter 10 år.

Derudover indeholder procedureforordningen en præcisering af klageres rettigheder.

Kommissionens adgang til at gennemføre kontrolbesøg på virksomhederne fremgår af procedureforordningens art. 22.

Efter forordningens artikel 22, stk. 1, er det alene i tilfælde, hvor Kommissionen er i alvorlig tvivl om, hvorvidt dens beslutninger overholdes, at den kan foretage kontrolbesøg hos virksomheder her i landet. Før et sådant besøg skal medlemsstaten have haft lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger over for Kommissionen. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde ud fra samtlige de i sagen foreliggende omstændigheder, hvad der skal til, for at Kommissionen kan siges at være i »alvorlig tvivl«.

Kommissionen har ikke tidligere efter EUs statsstøtteregler haft en sådan generel mulighed for at foretage kontrolbesøg, ligesom der ikke eksisterer dansk lovgivning på området.

I artikel 22, stk. 2, opremses Kommissionens beføjelser i forbindelse med et kontrolbesøg. Kommissionens repræsentanter har således beføjelse til at få adgang til den pågældende virksomheds lokaler og grunde, at kræve mundtlige forklaringer på stedet og at kontrollere bøger og andre forretningspapirer samt tage afskrifter eller anmode om afskrifter. Om nødvendigt kan Kommissionen bistås af uafhængige eksperter. De tjenestemænd i Kommissionen og de eksperter, der er bemyndiget til at gennemføre kontrollen på stedet, skal fremvise en skriftlig fuldmagt, hvori genstanden for og formålet med besøget nærmere er angivet, jf. art. 22, stk. 3. Repræsentanter fra myndighederne i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolbesøget skal aflægges, kan bistå ved gennemførelsen af kontrolbesøget, jf. artikel 22, stk. 4.

I det omfang en virksomhed modsætter sig et kontrolbesøg, der er påbudt ved en beslutning truffet af Kommissionen efter artikel 22, skal den pågældende medlemsstat yde Kommissionens bemyndigede repræsentanter og eksperter den fornødne støtte til løsning af deres opgaver. Da der kan være tale om at gennemføre et kontrolbesøg hos en virksomhed imod dennes ønske, er det nødvendigt efter dansk ret, at der fastsættes en hjemmel til indhentelse af en retskendelse. Nødvendige foranstaltninger med henblik herpå skal træffes af medlemsstaterne efter samråd med